

[Risgaard Knudsen.]

tid. Den måde, hvorpå militærattachéen i London ifølge oplysninger i dagspressen har taget på sagen, tyder just heller ikke på, at den mere, om jeg så må sige, interne information har været tilstrækkelig bl. a. fra fiskeriministeriets side.

Jeg ved imidlertid ikke, om det af det ærede medlem hr. Henry Møller stillede spørgsmål vedrørende laksesagen, som ministeren skal svare på i tingets spørgetid i morgen, skal tages som udtryk for, at man fra konservativ side er i tvivl om, hvorvidt der fra ministerens og fra fiskeriministeriets side er gjort tilstrækkeligt for bl. a. i USA at informere offentligheden om den egentlige baggrund for sagen. Men det kan vi måske få nærmere afklaret eller få nærmere rede på her i dag. Det kan jo være, at man fra konservativ side deler den opfattelse, som Jyllands-Posten gav udtryk for i går, at man fra fiskeriministeriets side har været alt for afslappet og hidtil kun besvaret alle angreb med tomme fraser eller tavshed.

I øvrigt mener jeg, at der kan være grund til nærmere at overveje, om ikke udgifterne til den øgede udsætning af sættefisk og yngel af laksefisk alene bør afholdes af staten. Der kan jo ikke blive tale om noget større beløb, i hvert fald ikke her i starten, og nu drejer det sig efter min mening først og fremmest om at komme i gang med disse udsætninger. Der har været snakket længe nok om denne sag; en ærlig vilje til at gøre noget må nu også komme til udtryk. Jeg kan i hvert fald ikke uden videre give tilsagn om, at mit parti vil medvirke til, at der pålægges en snæver kreds af laksefiskere en særlig afgift. Der er nemlig tale om en række forhold, som taler imod en sådan afgift, og hele sagens forløb må vel også pege henimod, at staten påtager sig den udgift.

Jeg vil derfor ud fra disse betragtninger sætte pris på, såfremt ministeren allerede her i dag vil give oplysninger om, hvor stort et beløb man i starten skønner anvendt til ophjælpning af laksebestanden. En sådan oplysning må ministeren vel være i stand til at give, idet jeg mener, at man allerede i fiskeriministeriet har foretaget visse beregninger med henblik herpå og også har et overblik over, i hvilket omfang man på nuværende tidspunkt kan få de fornødne sættefisk og yngel. Fra mit partis side på-

skønner vi som sagt ministerens initiativ til en ophjælpning af laksebestanden, om end det ville have været ønskeligt, såfremt dette initiativ var blevet taget på et langt tidligere tidspunkt.

Ud over det allerede nævnte kan der i lovforslaget være enkelte andre spørgsmål, som vi vil sætte pris på at få lejlighed til at drøfte i et udvalg.

Når ministeren med det foreliggende lovforslag også tilsigter en mere smidig mulighed for en ajourføring af saltvandsfiskerilovens mærkningsbestemmelser, og når ministeren motiverer ønsket om en sådan større bemyndigelse med at henvise til, at der forestår en tilpasning af de danske bestemmelser til de i henhold til konventionen om ordensregler for fiskeriet i det nordlige Atlanterhav gældende bestemmelser, kan man sådan set undre sig over, at folketinget ikke allerede har fået kendskab til denne konvention. I sin skriftlige forelæggelse har ministeren ganske vist tilkendegivet, at den nævnte konvention snarest vil blive forelagt folketinget i forbindelse med et andet lovforslag. Den oplysning gav ministeren over for folketinget den 10. december. Nu skriver vi imidlertid den 26. januar, og folketinget har stadig ikke fået forelagt hverken konventionen eller det bebudede lovforslag; det giver mig anledning til at spørge: hvad mener ministeren egentlig med ordet snarest?

Ministeren må endelig ikke tage disse bemærkninger som en kritik af fiskeriministeriets arbejde. Jeg går ud fra, at det må have sin acceptable forklaring, at vi endnu ikke har fået forelagt den pågældende konvention og det således bebudede lovforslag, men jeg finder også, at folketinget må have krav på at blive orienteret om, hvorfor der ikke er sket noget, og jeg går ud fra, at vi kan få oplysning herom i dag. Vi skulle jo nødigt bibringe befolkningen det indtryk, at vi på fiskeriområdet lovgiver i blinde.

Henry Møller: I forbindelse med det lovforslag, vi har til debat i dag, er det umuligt at komme uden om den diskussion, der er rejst af en kreds — for mig at se en meget lille kreds — i Amerika, som har rejst en kritik imod de danske fiskere både her i Danmark og på Færøerne og Grønland. Men det skal også siges i denne diskussion, at det